

komme til at staae ret gunstigt i Sammenligning med det øvrige Land. Jeg haaber imidlertid, at dette Spørgsmaal skal blive uden nogen videre Betydning, idet jeg til min Glæde hørte, at det ærede Medlem ikke billigede selve det stillede Endringsforslag.

Det ærede Medlem fra Horsens (Seisen), som har stillet det andet Endringsforslag, har selv udtalt, at han havde nogen Modbydelighed for Indkomsskat. Den dele vi, troer jeg, Allesammen. Jeg har ogsaa en stor Modbydelighed for alle Skatter, men jeg betragter dem som et nødvendigt Onde, og jeg troer, at under de nu hos os tilstedeværende Forhold er af alle de forskjellige Under i den Retning, som kunne møde, en Indkomsskat dog det mindste Onde, og derfor maae vi vælge den. Nødvendigheden af en Skat troer jeg nemlig ikke, at der kan være nogen Tvivl om. Det ærede Medlem har jo, saavidt jeg veed, selv været af dem, som have hyllet den Tanke, at man ikke skulde være saa hange for Udgifter. Men, hvis saa er, saa er jeg overbevist om, at hans Logik maa føre ham til heller ikke at være saa hange for at skaffe Indtægter, og det er jo saadanne, som vi her skulle skaffe tilveie. Derfor troer jeg ogsaa, at det ærede Medlem dog tilsidst vil blive nødt til at overvinde sin Modbydelighed. — Det ærede Medlem talte imidlertid særlig om Noget, som jeg dog troer at maatte drage lidt frem, da det har sin Betydning med Hensyn til et Underændringsforslag, der er stillet af et Medlem for 9de Kredts (M. P. Bruun). Det ærede Medlem sagde, at det var en Feil ved Forslaget til Indkomsskatloven, at den gav Frihed for de smaa Indtægter, og han sagde, at man ialfald saa længe, som Toldindtægterne osv. ikke bleve foreslaaede forhøiede, ikke behøvede at fritage de smaa Indtægter for Skat. Deri maa jeg nu tillade mig at være af en anden Mening end det ærede Medlem. For det Første vil jeg i saa Henseende henholde mig til, hvad der er aldeles almindelig anerkjendt i hele den europæiske Verden (Andræ:

Hvor man har Indkomsskat!); ja, hvor man har Indkomsskat. Der har man nemlig overalt fritaget de smaa Indtægter for Skatten, hvilket dog synes at tyde paa, at der er en almindelig Fornemmelse af, at dette er rigtigt. Men dernæst vil jeg særlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad der her i Landet er og, saalænge som vi have haft en Communeskat, der lignes paa Formue og Leilighed, har været Tilfældet, nemlig at man ogsaa har fritaget de smaa Indtægter for denne. Selvfølgelig har man ikke gjort det i den Grad, hvort det her foreslaaes — det er langt fra —, men man har dog altid fundet, at der var et vist Lavmaal, som man ikke kunde gaae ned under i Communerne; idetmindste har det da været Tilfældet i de Communer, hvor en human Jøitelse i saa Henseende har udviklet sig. Det tør jeg ialfald nok sige, at, hvis det ærede Medlem vil høre sig for rundtom i Landet, vil han erfare, at det er det almindelige Tænkesæt her i vort Land, at de ganske smaa Indtægter bør være frie for den her omhandlede Skat. Det er Noget, som efter min Overbeviisning hænger sammen med vort Lands Indvaaneres hele humane Tænkemaade, og som jeg ikke kan Andet end skjenke mit Bifald; thi jeg troer, at det er rigtigt og smukt. Det er i og for sig smukt, og det er tillige politisk klogt og rigtigt, at man ikke trækker de ganske smaa Indtægter frem under en saadan directe Beskatning som den, hvorom der her er Tale. Jeg er ogsaa overbevist om, at den her foreslaaede Lov, naar den kommer ud med en Bestemmelse om, at en vis Deel af Indtægten skal være fri, vil vinde almindelig Tilslutning i saa Henseende i hele Landet, ligesom det da heller ikke er blevet mig bekjendt, at der nogenstunde har reist sig nogen Indvending imod den tilsvarende Bestemmelse i de foregaaende Indkomsskatlove. Jeg kan tværtimod sige, at under selve Contingentsystemet var, hvis jeg da ikke skulde huske aldeles feil, Bevægelsen netop denne, at man ved den anden Contingentskatlov fritog de smaa Ind-